

על מה אבדה מירון

דברות קודש חוצבי להבות אש מכ"ק מרן אדמו"ר מקראלי שליט"א

שנאמרו בשוה"ט פסח שני תשפ"ד

למירון, ונסענו לתל אביב ומשם ברכבת לחיפה ומשם באטובוס למירון.

ולצערינו הדרכים לא היו כלל בהפרדה ואף לא היו בשעתו דרכי מהדרין, ונאלצנו ללכת יד ביד, בצידי הדרך אשר היו עמוסים ברבבות מסורתיים שגדשו את ההר ויש ששהו במקום כבר שבוע לפני, וישנו באוהלים ושחטו כבשים.

וב"ה לא שמענו בשנים אלו, אשר שערי מירון יהיו סגורים ותאסר העליה אליה, מסיבת סכנה זו או אחרת.

אמנם אכשר דרא, שבשנים האחרונות יכולים יהודים חרדים לעלות לאתרא קדישא מירון, באופן מהודר, אבל צריכים אנו לומר, שאולי אשמים אנו, שהמסורתיים ממעטים לבוא, ולעשות הכל בכדי לקשר ולהחזיר למירון, את המוני העם שבשדות.

ובעוד שאנו החרדים לדבר השם יכולים להתאסף בבתי מדרשיות ובתי כנסיות, ולערוך הדלקות בראשות רבותינו גדולי וצדיקי הדור, בעוד שלהמוני העם אין את זה, והעליה בל"ג בעומר למירון היא שמקשרת ומרוממת אותם ליהדות, [אגב ידוע שבקרוב בני עדות המזרח, נוהגים לשורר מידי שבת בשבתו, את הניגון בר יוחאי ולא רק בשבת לפני לג בעומר כמנהגינו].

מכאן הקריאה, לראשי הציבור שיקחו זאת לתשומת ליבם, ובזכות זה נזכה לאורו של הרשב"י ושוב נוכל לשוב ולשמוח באתרא קדישא מירון, מתוך הרחבת הדעת ושלוות הנפש, עד ביאת גואל צדק במהרה וימינו אכי"ר..

ונסיים בדברי הרבי בעל ה'חוקי חיים' זצ"ל (מרשימות תלמידו בעל גם אני אודך שליט"א) שאמר בעת ההדלקה המסורתית שבל"ג בעומר התשכ"ז, בעיצומה של מלחמת 'ששת הימים': "כדאי רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק (ברכות ט' ע"א), הנה בכל שנה נוסעים למירון על ציון קדשו, והשנה שאי אפשר ללכת שם להתפלל, כדאי לסמוך עליו בשעת הדחק כזה, שהוא יתפלל עלינו.

כעת הוא בבחינת 'ויעבור מרדכי', (אסתר ד' י"ז), שביטל מרדכי הצדיק היום טוב של פסח, והתענו אז ביום טוב, (מגילה ט"ו ע"א), והוא כדי להראות לעילא איזה פנים יש לכל העולמות כשבני ישראל אינם מקיימים הפסח, וכן היום, כי בכל שנה ושנה נוסעים רבבות לציון הרשב"י, והשנה שלא נוסעים למירון, מראים בזה איזה פנים יש לכל העולמות כשאנחנו נוסעים למירון, ובודאי הרשב"י ירעיש עולמות על זה, והוא יפטור אותנו מן הדין, כי אם בחייו אמר כן, כל שכן לאחר הסתלקותו, וזכותו יעמוד לנו להינצל מכל פגעים רעים אנחנו וכל בני ישראל אמנ".

...מעשה פלא, רואים אנו, זה כמה שנים, אשר שנה אחר שנה, לקראת ל"ג בעומר, נסגרים שערי מירון ומונעים מציבור היראים להשתטח בציון ולערוך את מעמדי ההדלקות ולשמוח בשמחת הרשב"י, אשר בכל שנה מתעוררת סיבה אחרת, אשר מונעת את קיום מעמדי ההילולא באתרא קדישא מירון.

ואף בשנה אשר התאפשרה ההילולא, היא הסתיימה ל"ע באסון נורא, אשר ניספו בו מ"ה קרבנות, השם ישמרני שנה שעברה הודו לד' כי טוב, איפשרו את קיום מעמדי ההילולא, אשר רובם נערכו אך ורק בפאתי ההר.

ושוב פעם השנה, התעורר הקצף, ושוב פעם שערי מירון סגורים, ונהפך לאבל מחולינו.

בואו נעשה חשבון על מה ויצא הקצף, האם ייתכן שהרשב"י אינו חפץ בנו, דווקא אשר בכל שנה ושנה, נתקנים תקנות גדולות לחיזוק דרכי הצניעות והקדושה בהר מירון.

אלא חוששנו שיתכן מאוד שישנו קטרוג בשמים, על שהרחיקו מחגיגות ל"ג בעומר בהר מירון, את המוני פשוטי העם שבאו מידי שנה מכל קצווי הארץ, כאשר בשנים האחרונות כל אירועי החג, מתנהלים באופן ממוסד ע"י חצרות וקהילות ולא השאירו דריסת רגל להמוני העם הקרויים עמך, אשר על כן ממעטים הם לבוא.

ועל זה צריכים אנו לעשות חשבון הנפש, האם לא יצא "שכרו בהפסדו" וצריכים עסקני הציבור, להקדיש את ל"ג בעומר במירון, לקירוב לבבות ישראל ולחזק את הקשר של העם בשדות, ואם צריך אף לתת העדפת מתקנת לפעילות אירגוני הקירוב במירון.

מסופר שבאחד מימי ל"ג בעומר נעמדו הרה"ק ה"אמרי חיים" מויז'ניץ ואחיו ה"מקור ברוך" מסערט ויז'ניץ בבית הסמוך יחסית לקבר הרשב"י והביטו בהתפעלות בהמון האדם הנוהר לקבר הרשב"י. ה"מקור ברוך" אמר בדמעה לאחיו: "ראה נא, ראה כיצד יש ליהודים אמונה פשוטה וזכה. אנשים לא רואים כלום ולא מבינים כלום ובכל זאת הם באים ממרחקים כדי לעלות ולהתפלל בציון הרשב"י..."

השיב לו ה"אמרי חיים" שה"בית אהרן" אומר: "מה הקדוש ברוך הוא לכל – אף רבי שמעון בר יוחאי לכל!"... ועל זה אמר ה"בית אהרן": "מה הקדוש ברוך הוא לכל – אף רבי שמעון בר יוחאי לכל!"

כד דכירנא בשנים קדמוניות, שנסעתי יחד עם כ"ק אאמו"ר זי"ע ולא היתה בימי אלו תחבורה מבני ברק